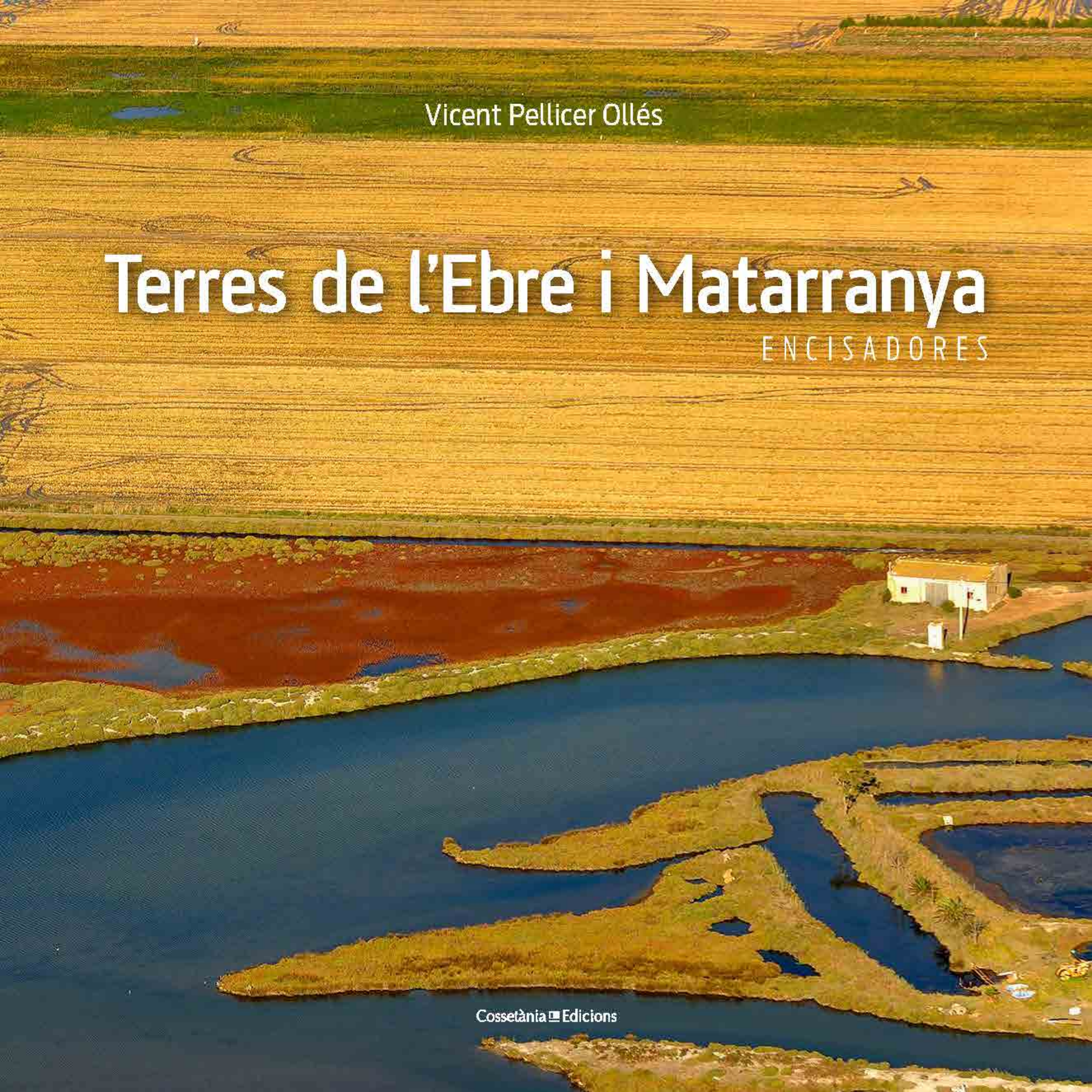
Vicent Pellicer Ollés

Terres de l'Ebre i Matarranya

ENCISADORES

Cossetània Edicions

Vicent Pellicer Ollés

Terres de l'Ebre i Matarranya

ENCISADORES

Cossetània EDICIONS

Editat amb la col·laboració de:

Primera edició: novembre del 2016

© dels textos i de les fotografies: Vicent Pellicer Ollés

© de l'edició:
9 Grup Editorial / Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 – 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Traducció dels textos a l'anglès: Simon J. Berrill
Disseny i composició: Imatge-9, SL
Impressió: Leitzaran Grafikak
ISBN: 978-84-9064-546-7
DL T 1380-2016

Dedicatòria

Als meus fills, Blai i Josep, que tant estimo, perquè són els hereus de la meua memòria. I molt especialment a la Mercè, estimadíssima companya, que ha fet al meu costat tota la llarga i apassionant singladura d'aquesta obra. La companyia, el suport i el consell assenyat que m'ha regalat han sigut cabdals perquè el llibre estiga viu.

Dedicatoria

A mis hijos, Blai y Josep, que tanto quiero, porque son los herederos de mi memoria. Y muy especialmente a Mercè, mi amada compañera, que ha hecho junto a mí todo el largo y apasionante camino de esta obra. Su compañía, ayuda y sensato consejo han sido capitales para que este libro sea una viva realidad.

Dedication

To my sons, Blai and Josep, who I love so much because they are the heirs to my memory. And especially to Mercè, my much-loved partner, who has supported me on this book's long and exciting journey. The company, support and wise advice she has given me have been crucial in making this book a living thing.

Gratitud a...

Lluís Ibáñez Meliá, excel·lent fotògraf, sense el savi mestratge del qual no us podria mostrar la bellesa d'algunes imatges nocturnes ni d'altres d'artístiques, que surten en aquesta obra. Santi Martorell, que m'ha assessorat en el revelat de les imatges. Poli Hernández Porres, que sempre m'ha aconsellat en la gestió del color i el funcionament de programes de retoc fotogràfic. Xavier Solé Guimerà, per fer-me de guia per l'Ametlla de Mar. José Luis Ordovás, per ajudar-me a localitzar indrets de la Ribera d'Ebre. Pere González, per construir-me una capsa molt especial per ficar-hi la càmera fotogràfica. Loly Carrasco Cortada i José Ramón Moragrega Deusdad (observatori d'aus Mas de Bunyol), per facilitar-me totes les possibilitats per fer imatges insòlites als voltors. El meu cosí Ferran Benet Ollés, que m'ha passejat en veler i hem trescat pel Montsià, per trobar-hi bones instantànies. Bruno Durán (GeoPixel Ecoturismo), per compartir amb mi alguns tresors de Beseit. Hotel El Salt, que molt gentilment em va ajudar a fotografiar Valld-e-roures des de les altures. Rafel Curto, per assessorar-me en la botànica del Port. Kike Carles, que m'ha ensenyat localitzacions d'orquídies que jo no coneixia. Sisco Julve, guarda de Reserva de Fauna, que m'ha desvelat indrets del Port magnífics. Joan Porta, per obrir-me les portes dels olivers mil·lenaris de la finca de l'Arion.

Gratitud a...

Lluís Ibáñez Meliá, excelente fotógrafo, sin cuya sabia maestría no podría mostraros la belleza de algunas imágenes nocturnas ni otras artísticas, que salen en esta obra. Santi Martorell, por su asesoramiento en el revelado de las imágenes. Poli Hernández Porres, que siempre me ha aconsejado en la gestión del color y el funcionamiento de programas de retoque fotográfico. Xavier Solé Guimerà, por hacerme de guía por L'Ametlla de Mar. José Luis Ordovás, por ayudarme a localizar lugares de la Ribera d'Ebre. Pere González, que me construyó una caja especial para introducir la cámara fotográfica. Loly Carrasco Cortada y José Ramón Moragrega Deusdad (observatorio de aves Mas de Bunyol), por facilitarme todas las posibilidades para captar imágenes insólitas de los buitres. Mi primo Ferran Benet Ollés, que me paseó en velero y caminamos por el Montsià, para encontrar instantáneas auténticas. Bruno Durán (GeoPixel Ecoturismo), que compartió conmigo tesoros de Beceite. Hotel El Salt, que muy gentilmente me ayudó a fotografiar Valderrobres desde las alturas. Rafel Curto, por asesorarme en la botánica del macizo de El Port. Kike Carles, que me ha enseñado localizaciones de orquídeas que yo no conocía. Sisco Julve, guarda de Reserva de Fauna, que me ha revelado magníficos lugares del macizo de El Port. Joan Porta, por abrirme las puertas de los olivos milenarios de la finca de El Arion.

Thanks to...

Lluís Ibáñez Meliá, an excellent photographer, without whose wise skill I would not be able to show you the beauty of some of the night-time and artistic images that appear in this book. Santi Martorell, who has advised me on developing the images. Poli Hernández Porres, who has always advised me about colour and the way photographic retouching programs work. Xavier Solé Guimerà, for guiding me in L'Ametlla de Mar. José Luis Ordovás, for helping me find places in Ribera d'Ebre. Pere González, who built me a special box for putting the camera in. Loly Carrasco Cortada and José Ramón Moragrega Deusdad (Mas de Bunyol bird observatory), for giving me every chance to capture incredible images of vultures. My cousin Ferran Benet Ollés, who took me out in a yacht and walked with me in Montsià to find some good snaps. Bruno Durán (GeoPixel Ecoturismo), who shared treasures of Beceite with me. Hotel El Salt, which very kindly helped me photograph Valderrobres from high up. Rafel Curto, for advising me on the botany of the massif of El Port. Kike Carles, who showed me locations of orchids I did not know. Sisco Julve, an animal reserve ranger, who showed me fantastic places in the El Port massif. Joan Porta, for opening me the gates of the thousand-year-old olive trees of the El Arion estate.

Sumari

9 Somiant mons! ¡Soñando mundos! Dreaming of worlds!

11 Pròleg Prólogo Prologue

17 El Baix Ebre

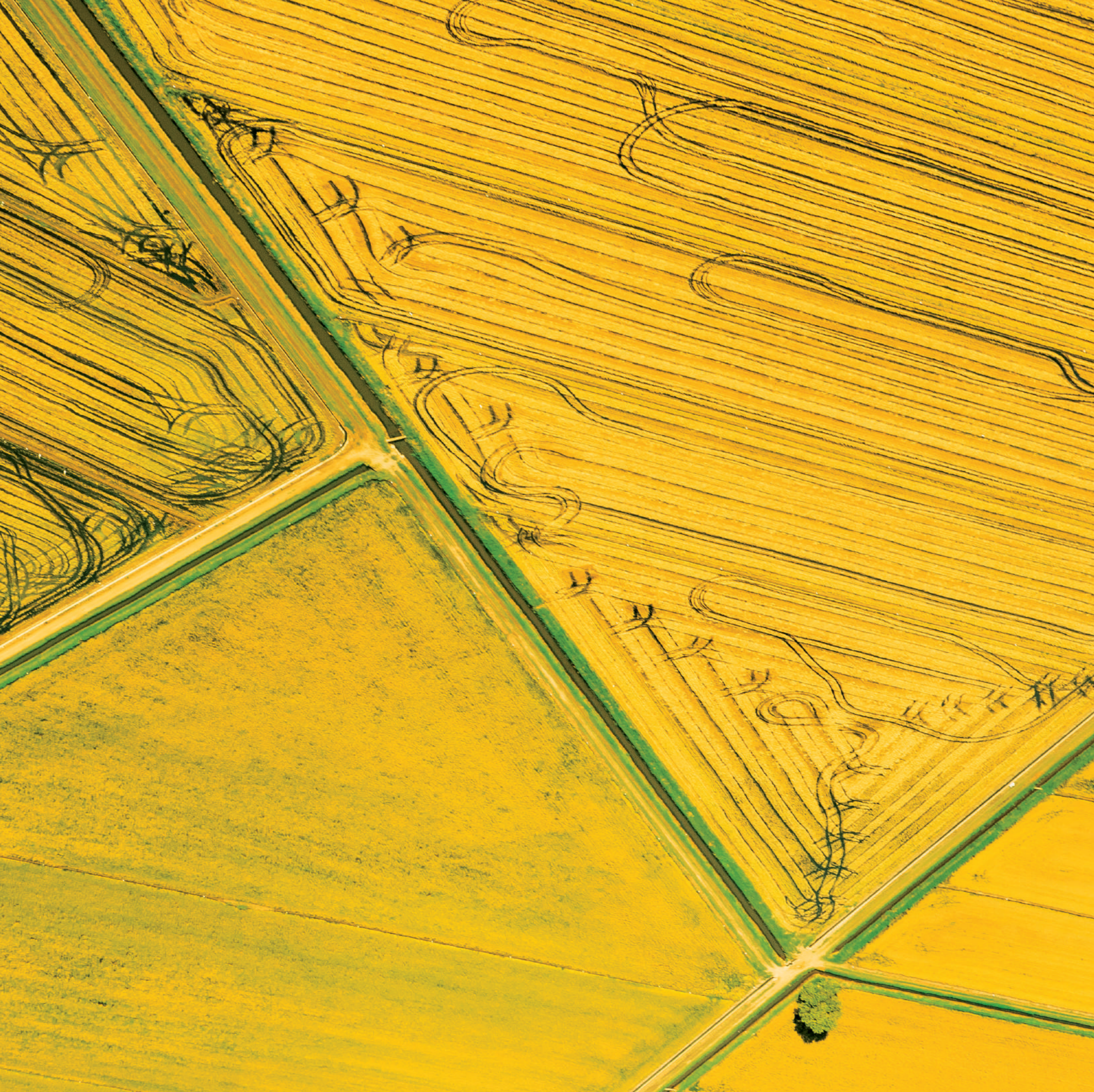
65 El Montsià

105 La Ribera d'Ebre

137 La Terra Alta

175 El Matarranya

215 Biografia Biografía Biography

Somiant mons!

Va ser un pensament fugaç, una il·lusió subtil, una bogeria! I de cop i volta, em trobava cavalcant per les nostres tan estimades Terres de l'Ebre i el Matarranya, per captar-hi imatges per a un nou llibre, encara sense cos i sense títol.

D'antuvi, semblava una odissea; sobretot perquè volia aconseguir fotografies que parlessen amb un llenguatge més generós i universal. Però sempre m'he sentit fill d'aquest meravellós terròs i sabia que podia copsar-ne totes les aromes, la singularitat de cada comarca, la bellesa més diàfana de cada racó, l'ànima dels éssers que hi viuen.

Durant quasi tres primaveres he recorregut pobles, muntanyes, valls, rius, boscos... He tastat pa acabat de fer en forns de llenya amable. He descobert perfums novells d'immensos camps de fruita dolça. El Delta m'ha pintat albades insòlites. He navegat per lleres curulles de cançons seductores. Des de talaies privilegiades he contemplat la frenesia dels sembrats. A boqueta nit, sota la llum inesgotable dels estels que embolcallen aquestes terres, he somiat mons de formositat exquisida, que m'il·lusiona de compartir amb vosaltres.

Vicent Pellicer Ollés

¡Soñando mundos!

¡Fue un pensamiento fugaz, una sutil ilusión, una locura! Y de pronto, me encontraba cabalgando por nuestras tan amadas Terres de l'Ebre y El Matarraña, para obtener imágenes para un nuevo libro, aún sin cuerpo ni título.

Por lo pronto, parecía una odisea, sobre todo porque quería conseguir fotografías que hablaran con un lenguaje más generoso, más universal. Pero siempre me he sentido hijo de este maravilloso terruño y sabía que podía atrapar todos sus aromas, la singularidad de cada comarca, la belleza más diáfana de cada rincón, el alma de los seres que los habitan.

Durante casi tres primaveras he recorrido pueblos, montañas, valles, ríos, bosques He probado pan recién hecho en hornos de leña amable. He descubierto perfumes jóvenes de inmensos campos de fruta dulce. El Delta me ha pintado amaneceres insólitos. He navegado por lechos rebosantes de canciones seductoras. Desde privilegiadas atalayas he contemplado el frenesí de los sembrados. Al caer la noche, bajo la incesante luz de las estrellas que abrazan estas tierras, he soñado mundos de exquisita hermosura, que me ilusiona compartir con vosotros.

Vicent Pellicer Ollés

Dreaming of worlds!

It was a fleeting thought, a subtle illusion, a moment of madness! And suddenly I was rushing around our much-loved Terres de l'Ebre and El Matarraña to get images for a new book, although it had no content or title.

To start with it seemed I was facing an odyssey because I wanted to get photographs that would speak a more generous, more universal language. But I have always felt myself to be a son of this wonderful land and I knew I could capture all its aromas, the uniqueness of each county, the transparent beauty of each corner and the spirit of the creatures that live there.

For almost three springs I have travelled through villages, mountains, valleys, rivers and forests. I have tried freshly baked bread in friendly bakeries with wood ovens. I have discovered new perfumes in huge fields of sweet fruit. The Delta has painted me amazing sunsets. I have navigated riverbeds bubbling with seductive songs. From magnificent viewpoints, I have contemplated the frenzied fields of crops. When night fell, under the ever-present starlight that embraces this land, I have dreamed of worlds of exquisite beauty, which I am thrilled to share with you.

Vicent Pellicer Ollés

Pròleg

La fotografia mira de narrar amb una càmera. El fotògraf, quan retrata, no fa res més que documentar. Però no allò que es mostra davant dels seus ulls, sinó la seva particular manera d'entendre i d'interpretar la realitat. Senzillament, el que fa és documentar una particular manera de ser.

Vaig conèixer Vicent fa molts anys, però no en fa gaires que una frase seva me'l va descobrir com a bon fotògraf de natura, i a partir d'ella vaig copsar-ne l'essència, alhora que la de la seva fotografia. Estàvem caminat per un preciós paisatge nevat, vora el mont Perdut, intentant fotografiar el trencalòs. En una de les parades per contemplar aquell corprenedor paisatge em va dir: "Tot això és molt bonic, sens dubte, però no entenc el llenguatge d'aquesta natura. Jo sóc un home més aviat de les Terres de l'Ebre."

Aquesta imatge de Vicent i jo, caminant i xerrant per la neu, motxilla a l'esquena i trípode al muscle, on recordo incrustada aquesta conversa, és crucial per entendre aquest llibre. Perquè aquell dia vaig aprendre a respectar més una persona que podia identificar el cant llunyà de les aus que omplien les nits, el rastre de les bèsties que havien precedit les nostres petjades, el nom dels arbres a partir de la remor del vent entre les seves branques, o quina flor naixeria de la planteta que tot just trenca la terra.

El lector, a primer cop d'ull, mentre va passant les pàgines, pot comprovar com van desfilant davant seu un seguit d'imatges potents, amb força, de les que et miren a la cara, que et parlen i que finalment t'atrapen. Imatges amb què és més fàcil entendre visualment tot allò que se'ns vol explicar que totes les paraules que es podrien usar per descriure-les; perquè són imatges fetes pausadament, fruit de la reflexió atenta del cervell, que ha mirat abans que els ulls. La fotografia de natura demana assossec, respecte, coneixements, i una gran capacitat de resiliència. Anar i tornar, i tornar al lloc. Aguaitar i esperar que passi "allò". Pensar què i com es vol aconseguir. I exigeix, sobretot, no témer el fracàs. Perquè se'n tindran molts!

És per tot això que és important, a l'hora de valorar plenament el contingut d'aquest llibre, conèixer a fons tot allò de qui està situat darrere de la càmera.

Però, de quin Vicent Pellicer hauria de parlar?

¿Parlo del Vicent autor de llibres de poemes i contes, amb un argumentari centrat en les Terres de l'Ebre, que esteu a punt de descobrir al llarg dels textos que acompanyen les imatges?

¿O potser del naturalista, pertinaç en el seguiment de les orquídies del Port, amb alguna troballa important, tal com podreu descobrir en les impressionants imatges d'orquídies?

¿O millor, del Vicent excursionista, autor de guies itineràries sobre aquestes terres de l'Ebre o d'un recull exhaustiu de les fonts d'aquest massís; amb un esperit sense el qual moltes d'aquestes fotografies no haurien pogut estar fetes?

Però també tenim l'etnògraf, que amb el seu recent llibre *El mas de la Franqueta* li ha donat veu al darrer "home del Port".

No menys digne de parar esment és el Vicent savi que ha sabut fer seu aquell vers de Lao Tse, que en un dels primers versos del *Llibre del Tao* fa referència al fet que també es pot trobar el *tao* sense sortir de casa, tan sols mirant per la finestra; que sense necessitat d'anar lluny a països exòtics i llunyans, ací,

vora casa seva, ha sabut copsar la bellesa del ramat d'ovelles enfront de la de la gran migració dels nyus.

Finalment, del fotògraf de natura, pacient observador dels animals que corren i volen per aquestes terres, a l'espera de captar la imatge precisa; dels canvis de temps que converteixen un paisatge anodí en un espectacle, del pas de les estacions que donen pas a colors, olors i sensacions diferents al llarg de tot l'any i tot això sense sortir de casa nostra. Perquè una de les claus de les seves imatges és que, al marge de ser allí, on hi ha una foto, Vicent ha anat als llocs on aquesta imatge pot ser un esdeveniment de llums, formes i gaudi.

De tots aquests Vicents, per davant de tot hi hauríem de situar el Vicent enamorat de la terra, apassionat narrador gràfic d'allò que allí succeeix, encisat pels seus tresors ocults, que ha creat, un cop més, l'obra de la seua vida. Una obra coral on tots ells han ficat cullerada per cercar les imatges més ocultes i insòlites que només sap trobar aquell que sap parlar i interpretar el llenguatge secret d'aquest indret, i coneix tots els racons. Obra d'una plasticitat i bellesa que tan sols pot copsar un fotògraf del nivell i sensibilitat d'aquest autor i amb uns textos que són pura poesia.

Quant a la fotografia, no puc dir res més que guaiteu i gaudiu d'allò que els mostra l'autor. No estem parlant d'un tipus d'imatge excursionista, instantània, a què estem massa acostumats, de l'"aquí te pillo, aquí te mato". Ben al contrari. Descobrireu un espai que molts dels lectors ja coneixien i que m'imagino, com és en el meu cas, mai hi havíeu destriat tanta bellesa. La paciència de l'autor per, durant anys i d'una manera quasi compulsiva, anar cercant el moment de llum perfecte per a cada imatge, el seu punt estacional, el cel més escaient, les condicions meteorològiques que feien del lloc un indret especial, la volada, la florida, l'esclat. Sense importar-li regressar al lloc fins a trobar allò que es pretenia mostrar.

I de tot el que estic afirmant, en puc donar fe, ja que he tingut la sort que em permetés acompanyar-lo en alguna d'aquestes ocasions, mentre dialogava amb ell sobre quin era el llenguatge fotogràfic que volia emprar i mostrar, que fos alhora convincent, narratiu, però innovador.

Aquesta feina callada, constant, humil ha donat el seu rèdit, de manera que ell ha sabut obrir-nos els ulls a admirar una personalitat estètica més que rellevant allà on tots sempre hem vist una natura sense gaire rellevància. Podríem, sens dubte, afirmar que amb el seu treball fotogràfic l'autor magnifica la percepció que a partir d'ara tindrem d'aquestes terres.

Sempre he afirmat que res no val la pena si no es fa des del cor. Doncs bé, pel que fa a això, Vicent Pellicer és, certament, un dels meus! En uns temps en què les fidelitats són fugisseres, tenim a les nostres mans el llibre d'un "home de la terra i lligat a la seva terra". Tenim el torsimany de la natura a les Terres de l'Ebre, distingides valedores de la Reserva de la Biosfera.

Lluís Ibàñez Melià
www.lluisibañez.com

Prólogo

La fotografía trata de narrar con una cámara. El fotógrafo, cuando retrata, no hace otra cosa que documentar. Pero no aquello que se muestra ante sus ojos, sino su particular manera de entender e interpretar la realidad. Sencillamente, lo que hace es documentar una particular manera de ser.

Conocí a Vicent hace muchos años, pero no hace demasiados que una frase suya me lo descubrió como buen fotógrafo de naturaleza, y a partir de ella empecé a captar su esencia, y al mismo tiempo su fotografía. Caminábamos per un precioso paisaje nevado, cerca del monte Perdido, intentando fotografiar el quebrantahuesos. En una de las paradas para contemplar aquel cautivador paisaje me dijo: "Todo eso es muy bonito, sin duda alguna, pero no entiendo el lenguaje de esta naturaleza. Yo más bien soy un hombre de Las Terres de l'Ebre."

Esta imagen de Vicent y yo, caminando y charlando por la nieve, con la mochila en la espalda y el trípode en el hombro, donde recuerdo incrustada dicha conversación, es crucial para entender este libro. Porque aquel día aprendí a respetar más a una persona que podía identificar el canto lejano de las aves que llenaban las noches, el rastro de los animales salvajes que habían precedido a nuestras huellas, el nombre de los árboles a partir del murmullo del viento entre sus ramas, o qué flor nacería de una pequeña planta que apenas resquebraja el suelo.

El lector, a primera vista, mientras va pasando páginas, puede comprobar cómo van desfilando ante sus ojos una serie de imágenes potentes, con fuerza, de las que te miran a la cara, que te hablan y que finalmente te atrapan. Imágenes con las que es más fácil entender visualmente todo lo que se nos quiere explicar que todas las palabras que se podrían usar para describirlas; porque son imágenes hechas pausadamente, fruto de la reflexión atenta del cerebro, que ha mirado antes que los ojos. La fotografía de naturaleza pide sosiego, respeto, conocimientos, y una gran capacidad de resiliencia. Ir y volver, y regresar. Estar al acecho y esperar que pase "aquello". Pensar qué y cómo se quiere conseguir. Y exige, sobre todo, no temer el fracaso. ¡Porque vamos a tener muchos!

Es por todo ello que resulta importante, a la hora de valorar plenamente el contenido de este libro, conocer a fondo todo aquello sobre quien está situado tras la cámara.

Pero, ¿de qué Vicent Pellicer tendría que hablar?

¿Hablo del Vicent autor de libros de poemas y cuentos, con un argumentario centrado en Les Terres de l'Ebre, que estáis a punto de descubrir a lo largo de los textos que acompañan a las imágenes?

¿O quizás del naturalista, pertinaz en el seguimiento de las orquídeas de El Port, con algún hallazgo importante, tal como podréis descubrir en las impresionantes imágenes de orquídeas?

¿O, mejor todavía, del Vicent excursionista, autor de guías itinerarias sobre estas tierras del Ebro o de un acopio exhaustivo de las fuentes de este macizo; con un espíritu sin el cual muchas de estas fotos no se podrían haber hecho?

Pero también tenemos el etnógrafo, que con su reciente libro *El mas de la Franqueta* ha dado voz al último "hombre de El Port".

No menos digno de parar atención es el Vicent sabio que ha sabido hacerse suyo aquel verso de Lao Tsé, que en uno de los primeros versos del *Libro del Tao* se

refiere a que también se puede hallar el *tao* sin salir de casa, tan solo mirando por la ventana; que sin necesidad de irse lejos a países exóticos y distantes, ahí, junto a su hogar, ha sabido captar la belleza del rebaño de ovejas frente a la de la gran migración de los ñus.

Finalmente, del fotógrafo de naturaleza, paciente observador de los animales que corren y vuelan por estas tierras, a la espera de captar la imagen precisa; de los cambios de tiempo que convierten un paisaje anodino en un espectáculo, del paso de las estaciones que dan paso a colores, olores y sensaciones distintas a lo largo de todo el año y todo eso sin salir de nuestra casa. Porque una de las claves de sus imágenes es que, al margen de estar allí, donde hay una foto, Vicent ha ido a los sitios donde esta imagen puede ser un acontecimiento de luces, formas y goce.

De todos esos Vicents, ante todo tendríamos que situar al Vicent enamorado de la tierra, apasionado narrador gráfico de cuanto allí sucede, cautivado por sus tesoros ocultos, que ha creado, una vez más, la obra de su vida. Una obra coral donde todos ellos han dicho la suya para buscar las imágenes más ocultas e insólitas que tan solo sabe hallar quien sabe hablar e interpretar el lenguaje secreto de este lugar, y conoce todos sus rincones. Obra de una plasticidad y belleza que tan solo puede apercibir un fotógrafo del nivel y sensibilidad de ese autor y con unos textos que son pura poesía.

En cuanto a la fotografía, no puedo deciros nada más que contempléis y disfrutéis de todo lo que el autor nos muestra. No estamos hablando de un tipo de imagen excursionista, instantánea, al que estamos demasiado habituados, del "aquí te pillo, aquí te mato". Todo lo contrario. Descubriréis un espacio que muchos de los lectores ya conocían y que imagino, como es mi caso, nunca habían vislumbrado en él tanta belleza. La paciencia del autor para, durante años y de una manera casi compulsiva, ir buscando el momento de luz perfecta para cada imagen, su punto estacional, el cielo más apropiado, las condiciones meteorológicas que hacían del lugar un sitio especial, el vuelo, la floración, el estallido. Sin importarle regresar al sitio hasta encontrar lo que se pretendía mostrar.

Y puedo dar fe de todo cuanto estoy afirmando, ya que he tenido la suerte de que me permitiera acompañarle en alguna de estas ocasiones, mientras dialogaba con él sobre cuál era el lenguaje fotográfico que deseaba emplear y mostrar, que fuese a la vez convincente, narrativo, pero innovador.

Esta labor callada, constante, humilde ha dado su rédito, de modo que él ha sabido abrirnos los ojos a admirar una personalidad estética más que relevante allá donde todos siempre hemos visto una naturaleza sin demasiada relevancia. Podríamos, sin duda alguna, afirmar que con su trabajo fotográfico el autor magnifica la percepción que a partir de ahora tendremos de estas tierras.

Siempre he afirmado que nada merece la pena si no se hace desde el corazón. Pues bien, por lo que a ello se refiere, ¡Vicent Pellicer es, sin duda, uno de los míos! En unos tiempos en los que las fidelidades son fugaces, tenemos en nuestras manos el libro de un "hombre de la tierra y ligado a su tierra". Tenemos el trujimán de la naturaleza en Las Terres de l'Ebre, distinguidas valedoras de la Reserva de la Biosfera.

Lluís Ibàñez Melià
www.lluisibañez.com

Prologue

Photography looks to tell stories with a camera. When a photographer makes a portrait he is merely documenting something. But not what appears before his eyes; instead he is documenting his particular way of understanding and interpreting reality. Put simply, what he does is to document a particular way of being.

I met Vicent many years ago, but it was not long ago when something he said led me discover him as a fine nature photographer, helping me understand his essence and that of his photography. We were walking in a beautiful snowy landscape near Monte Perdido, trying to photograph the bearded vulture. When we made one of our stops to contemplate the captivating landscape, he told me "All this is really pretty, but I don't understand the language of this nature. I'm more of a Terres de l'Ebre man."

That image of Vicent and I walking and chatting in the snow, rucksack on his back and tripod on his shoulder, where I have a strong memory of that conversation, is crucial to understanding this book. Because that day I learned greater respect for a person who could identify far-off birdsong filling the nights, the tracks of the animals that had preceded our footsteps. the names of trees from the murmur of the wind in their branches, and the flower that would burst from the little plant just breaking through the earth.

At first glance, turning the pages, the reader can see a succession of strong and powerful images; pictures that look you in the eye, speak to you and finally beguile you. Images that make it easier to visually understand everything he wants to tell us than all the words that might be used to describe it because they are images made deliberately, the result of careful thought: seeing with the brain before the eyes. Nature photography requires calm, respect, knowledge and great staying power. Coming and going and returning to the same place. Watching and waiting for "it" to happen. Thinking about what you want and how to get it. And, above all, it demands that you are not afraid to fail: because you will fail a lot!

That is why, when it comes to fully valuing the content of this book, it is important to know all about the man behind the camera.

But which Vicent Pellicer should we be talking about?

Should I talk about the Vicent who is the author of books of poems and short stories with plots based in the Terres de l'Ebre, who you are about to discover through the texts accompanying the pictures?

Or perhaps the naturalist, persistently monitoring the orchids of El Port and making the occasional important find, who you will be able to discover in the impressive images of orchids?

Or maybe Vicent the hiker is better, the author of walking guides to the lands of the Ebro and an exhaustive compilation of the springs of the massif, with a spirit without which many of these photographs would not have been taken.

But there is also the ethnographer, who, with his recent book El Mas de la Franqueta*, has given a voice to the last "man of El Port".*

No less worthy of mention is the wise Vicent who has been able to make those lines by Lao Tse from one of the first verses of the Book of Tao *his own. The book says the* tao *can also be found without leaving home, just by looking out of the window, and Vicent, near his home and without the need to go away to exotic, far-off countries, has been*

able to capture the beauty of a flock of sheep rather than the great migration of the gnus.

Finally, the nature photographer; the patient observer of the animals running and flying across this land waiting to capture the exact image: the changes in the weather that make an uninspiring landscape into a spectacle; the change in the seasons giving rise to different colours, smells and sensations all year round, without leaving his home. Because one of the keys to his images is that, as well as being in a place where there is a photo, Vicent has been in places where that image can be a real event in terms of light, shapes and joy.

Of all these Vicents, ahead of all of them would be the Vicent in love with the land; the passionate graphic narrator of what happens there, captivated by its hidden treasures, who has once again created the greatest book of his life. A choral work in which everyone has done their bit to seek out the most incredible hidden images which only someone who knows how to speak and interpret the secret language of this place, and knows all its corners, can find. A work of visual beauty that could only be captured by a photographer of the standard and sensitivity of this artist, and with texts that are pure poetry.

As for the photography, all I can say is look and enjoy what the artist shows you. We are not talking about hurried hikers' snaps, a type of image we are all too accustomed to. Quite the contrary. We will discover a place many readers already know but somewhere, I imagine, like me, they will never have glimpsed so much beauty. The author's patience over years as he almost compulsively went out to look for the ideal light for each image; exactly the right season; the most favourable sky; the weather conditions making a place somewhere special; the flight; the flowers; the explosion. Not minding going back to the place until he finds what he is trying to show.

And I can confirm everything I am saying, as I have had the good fortune to accompany him on some of these occasions, while talking with him about the photographic language he wanted to use and demonstrate: convincing, narrative but also innovative.

This constant, humble, quiet work has brought its reward and he has been able open our eyes to admire an extremely significant aesthetic character in nature: something we have always seen as rather irrelevant. We can undoubtedly say that, with his photographic work, the artist magnifies the perception we will now have of this land.

I have always said that nothing is worthwhile if it is not done from the heart. And on that basis, Vicent Pellicer is certainly my kind of man. At a time when loyalty is fleeting, here is a book by a "man of the land, tied to his own land". We have the interpreter of nature in the Terres de l'Ebre, distinguished holder of the title Biosphere Reserve.

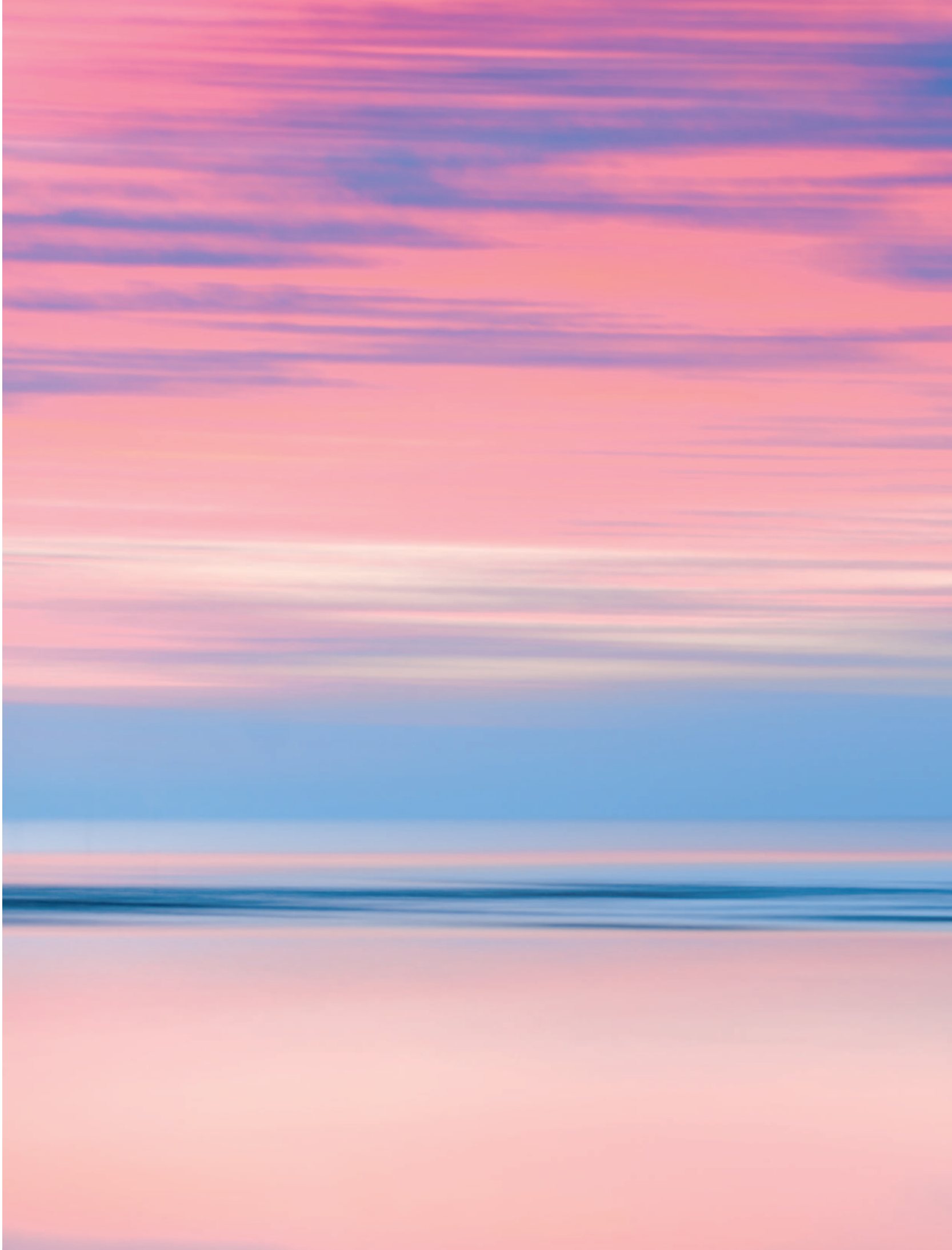
Lluís Ibàñez Melià
www.lluisibañez.com

El Baix Ebre

La Mediterrània, el Delta,
l'Ebre i el Port converteixen
el Baix Ebre en dolça flor de
tarongina, en joiosa terra
de virtuts ufanoses.

El Mediterráneo, el río Ebro,
el Delta y el macizo de El Port
convierten el Baix Ebre en dulce
azahar, en jubilosa tierra
de ufanas virtudes.

The Mediterranean, the River Ebro,
the Delta and the massif of El Port
turn El Baix Ebre into sweet orange
blossom: a jubilant land satisfied
with its virtues.

La Mediterrània bressola
somnis d'albades.

El Mediterráneo mece sueños
de amaneceres.

The Mediterranean cradles
dreams of dawn.

